

FÜGGETLEN RENDÉSZETI PANASZTESTÜLET

☒: 1358 Budapest, Széchenyi rakpart 19.

☎: 441-6501 ☎: 06-1/441-6502

✉: titkarsag@repate.hu

🌐: www.repate.hu

Ügyszám: FRP/472/2018/Pan.

A Független Rendészeti Panasztestület

140/2019. (V. 9.) számú

állásfoglalása

A Független Rendészeti Panasztestület (a továbbiakban: Testület) panaszos¹ 2018. december 20-án előterjesztett **panaszát** a 2019. május 9-én – Fráterné dr. Ferenczy Nóra testületi tag távollétében - megtartott zárt ülésén hozott döntése alapján

á t t e s z i

az intézkedést fogatosító szerv – a Sz. Városi Rendőrkapitányság - vezetőjéhez.

A vizsgált ügyben alapjogot sértő intézkedés egyrészt nem történt, másrészt alapjogot sértő intézkedés nem állapítható meg.

A Testület állásfoglalása ellen jogorvoslatnak helye nincs.

Indokolás

A panaszos beadványát 2018. december 20-án, elektronikus úton terjesztette elő, a vele szemben 2018. november 30-án és december 4-én fogatosított rendőri intézkedéssel szemben.

I.

A panaszos beadványában előadta, hogy Sz. településen a J.A. úton autózott 2018. november 30-án délután, amikor az előtte levő autó a kereszteződésben vészfékezett. Az ütközés elkerülése érdekében a panaszos is vészfékezett és félrerántotta a kormányt, de a balesetet már nem tudta elkerülni. A panaszos autója teljesen összetört, a másik fél autójában kisebb sérülések keletkeztek. A panaszos elmondása szerint kétségbeesett és szédült a kiáramló füst és a légzsákok ütése miatt. Amikor kiszállt az autóból, hogy megnézzze, történt-e személyi sérülés, illetve, hogy egyezzen a sofőrrel, akkor a másik sofőr már kint várt és megkérdezte a panaszost, hogy van-e

¹ Az Rtv. 93/A. § (8) bekezdése értelmében a panaszos személyes adatait töröltük.

betétlapja. Mivel egyikükénél sem volt betétlap, rendőrt hívtak. A panaszos autómentőt hívott és a családját. Kb. 10-15 percen belül megérkezett a rendőr, felvette az adatokat, a másik sofőr pedig betétlapot kért tőle. A rendőr jelezte, hogy írni fog egy közúti bírságot, amit 30 napon belül be kell fizetnie a panaszosnak. A másik sofőr a vészfékezést azzal magyarázta, hogy úgy látta, sárgára váltott a lámpa. A panaszos ezt vitatta, mivel szerinte az autó már bent volt a kereszteződésben, amikor az ütközés történt, továbbá a másik sofőr elmondta, hogy épp ivott, szondáztatás azonban nem történt. Amikor elkezdtek kitölteni a betétlapot, a panaszos jelezte, hogy azt fogja ráírni, hogy részben vállalja el a felelősséget, mivel nem volt megfelelő a követési távolság, de a másik sofőr sem tudta megindokolni a vészfékezését, mikor már méterekkel elhagyta a kereszteződés előtti vonalat. Erre a rendőr annyit mondott, hogy bárkinek bármikor joga van vészfékezni, a panaszos nem tartotta be a követési távolságot. Mindezt többször hangsúlyozta, gúnyosan, annak ellenére, hogy a panaszos láthatóan nem volt nyugodt állapotban, sírt és meg volt ijedve. A rendőr folyamatosan siettetette, többször megkérdezte, hogy mikor ér már oda az autómentő, és nem hagyta, hogy a panaszos átgondolja a dolgokat. Az intézkedő rendőr a panaszos előadása szerint megfenyegette, hogy ha nem írja le azt, hogy elvállalja a felelősséget, akkor feljelentést tesz és elveszi a jogosítványát, mert nem ismeri a KRESZ-t. Aláíratott a panaszossal valamilyen papírt több helyen, amiből nem kapott másolatot, és állapota miatt nem is tudta megjegyezni, hogy az mit tartalmaz. A fenyegetés hatására a panaszos aláírta a papírokat és elvállalta a felelősséget. Ezt követően megérkezett az autómentő és a panaszos barátja is, aki szintén beszélt a rendőrrel, mivel észrevette, hogy a csekk, amit kapott a panaszos, egyáltalán nem olvasható. Az intézkedő rendőr a panaszos barátjával is gúnyos hangnemben beszélt.

A történetek után 2018. december 4-én a panaszos édesanyjával bement a Sz. Városi Rendőrkapitányágra, hogy panaszt tegyenek a rendőr viselkedése miatt, de ez nem valósult meg. A balesetnél intézkedő rendőr ekkor épp szolgálatban volt, ezért a felettese behívta és az aulában beszéltek az esetről, de jegyzőkönyv nem készült róla. A panaszos ezért kivizsgáltatni az esetet, mivel szerinte csak részben felelős a balesért. A panaszos nem érti, hogy a másik sofőrt miért nem vonták felelősségre közúti veszélyeztetésért. A panaszos sérelmezi, hogy az intézkedő rendőr fenyegető és elutasító volt kéréseihez, kérdéseihez. Szeretné semmisség tenni a betétlapot, mivel állítása szerint nem volt beszámítható a kitöltésekor. Panaszolja az intézkedő rendőr viselkedését, mivel az részrehajló és fenyegető volt, valamint nem adta meg a kellő információt, és a csekk, amit kapott a panaszos olvashatatlan, így az nem szabályszerű.

II.

A Testület a tényállás tisztázása érdekében megkereséssel fordult a Sz. Városi Rendőrkapitánysághoz. A rendelkezésre bocsátott iratok alapján az alábbiak állapíthatók meg.

1) A „Küldés leírása” valamint a Testület rendelkezésére bocsátott hanganyag szerint 2018. november 30-án 13 óra 5 perckor O. Cs. telefonos bejelentést tett a Megyei Rendőrfőkapitányság ügyeletére, miszerint Sz. település J. A. út helyen anyagi káros, személyi sérülés nélküli baleset történt, a panaszos hátulról belehajtott. A bejelentő autója céges gépjármű, ezért rendőri intézkedést kért.

2) B. N. r. ftörm. jelentése szerint 2018. november 30-án 13 óra körül a panaszos az általa vezetett *frszú gépjárművel haladt a J. A. úton a belváros irányába. A R. utca kereszteződése előtt a nap a szemébe sütött, nem látott jól, a kellő körültekintést elmulasztotta, így figyelmetlenségéből az előtte a forgalomirányító fényjelző készülék sárga jelzésére megálló és már álló helyzetben lévő O. Cs. által vezetett *frszú. gépjárműnek hátulról nekiütközött. A baleset során személyi sérülés nem történt. A panaszos a baleset okozásáért a felelősségét elismerte, részére 10.000 forint helyszíni bírság került kiszabásra. B. N. r. ftörm. jelentése szerint a helyszínre érkezést követően mindkét féltől megkérdezte, hogy történt-e személyi sérülés, kérnek-e orvosi ellátást. Orvosi ellátást egyik fél sem kért, látható sérülés nem volt rajtuk. A panaszos láthatóan ideges volt, zavartnak, kábultnak nem tűnt. Térben, időben orientált volt, el tudta mondani, hogy mi történt vele, több alkalommal telefonon beszélt az intézkedés alatt valakivel, és intézték a járműve elszállítását is. A járása stabil volt, összeszedett, koordinált. Beszéde összeszedett, a kérdésekre rögtön reagált. Az intézkedő rendőr szerint semmi nem utalt arra, hogy a panaszos nem lenne beszámítható vagy zavarodott lenne. B. N. r. ftörm. szerint zaklatottá akkor vált a panaszos, miután mindkét fél meghallgatásra került, és az elmondások és a helyszín alapján a B. N. r. ftörm. megállapította a panaszos felelősségét a baleset okozásáért. A panaszos rögtön kifogásolta ezt, azt állította, hogy a másik fél a hibás, mivel az hirtelen indokolatlanul állt meg. Még akkor is, ha a forgalomirányító fényjelzés sárga jelzésére is állt meg. Utóbbit a panaszos sem vitatta. A jelentés szerint a másik fél szabálykövető magatartást tanúsított, így mikor észlelte, hogy a forgalomirányító fényjelző sárga színre vált át, fékezett és megállt. Ezt követően ütközött hátulról a panaszos, aki folyamatosan azt vitatta, hogy minek állt meg előtte hirtelen. Majd elmondta, hogy a nap is elvakította, és későn észlelte, hogy megállnak előtte. A panaszos szerint ezért a magatartásért a másik fél felelős és nem pedig ő. A helyszínelő jelentése szerint kétséget kizáróan megállapítható, hogy a baleset okozásáért a panaszos a felelős, a másik fél semmilyen KRESZ szabályszegést nem követett el, így azért felelősség nem terheli. Az intézkedő rendőr szerint ezt a tényt a panaszos nem értette meg, nem volt hajlandó elfogadni, ez lehetett idegességének és zaklatottságának az oka. A jelentés szerint a helyszínelő megérkezésekor a panaszos már nem volt a járműben, így a légszák füstje már hosszú ideje nem érhetette, nem lélegezte be, nem állt a hatása alatt. Az intézkedő rendőr megkérdezte a panaszost, hogy ismeri-e a KRESZ követési távolságra vonatkozó szabályát, mivel kétséget kizáróan megállapítható, hogy a panaszos nem tartotta be a követési távolságot. Ezen a panaszos felháborodott, sírni kezdett, zaklatottá vált. Többször hangoztatta, hogy milyen sokba került neki az a kocsi, ami így használhatatlanná vált.

A baleset során a felelősséget a helyszínelő a KRESZ szabályainak megtartása vagy meg nem tartása és a helyszínen található nyomok és a járművek helyzete alapján állapítja meg. A résztvevők zaklatottsági állapota a felelősség megállapításában nem releváns. Az intézkedő rendőr jelentése szerint az intézkedés személyi, érzelmi befolyás nélkül, a történetek alapján a KRESZ szabályai szerint valósult meg.

A panaszost tájékoztatták, hogy a baleset okozása az ő felelőssége. B. N. r. ftörm. tájékoztatta a panaszost, hogy amennyiben a felelősségét elismeri, mi lesz a szankció, valamint arról, hogy ha vitatja, nem ismeri el, akkor a Szabs. tv. alapján milyen eljárás fog indulni, és abban milyen szankciók lehetségesek. Az intézkedő rendőr szerint a kellő tájékoztatást megadta a panaszos részére. Ezt követően a panaszos hosszú gondolkodást és telefonálást követően a felelősségét

elismerte. Az intézkedő rendőr kitöltötte a helyszíni bírságot, aminek a másolati példányát a postai befizető csekkel átadta a panaszosnak. Kitöltésre került egy belső irat „adatlap személyi sérüléssel nem járó közúti közlekedési baleset ügyében”, melyet a panaszos aláírt. Erről a papírról másolatot nem lehet kiadni adatvédelmi okokból, de a balesetről igazolás kérhető, amit a balesetben részes másik fél meg is tett, de a panaszos ilyet nem kért.

A panaszos és a másik fél elkezdtek kitölteni a baleset bejelentő papírt a biztosító felé, majd ott közölte a panaszos, hogy ő nem ismeri el a felelősségét. A másik fél ezt jelezte az intézkedő rendőrnek. A rendőr tájékoztatta a panaszost, hogy pár perccel azelőtt írta alá a helyszíni bírságot és ismerte el a felelősségét. A rendőr megkérdezte a panaszost, hogy ez most miért változott meg, ugyanis ha ezt továbbra is fenntartja, a bírságot lerontja, és szabálysértési eljárást fog indítani az ügyben. A helyszínelő jelentése szerint fenyegetés nem volt, tájékoztatás történt a törvény adta lehetőségekről, hogy milyen következményekkel járhat az eljárás. Az intézkedő rendőr jelentése szerint határozott hangnemben beszélt a panaszossal, a forgalom zaja miatt némileg hangosabban.

Az intézkedés végén érkezett a rendőrautóhoz a panaszossal együtt a barátja, aki kérdőre vonta, a rendőrt, hogy „hogyan lehet az, hogy a barátnője felelős a balesetért”. Az intézkedő rendőr szerint tájékoztatási kötelezettsége nem volt a panaszos barátja felé. A rendőri jelentés szerint nem hangozz el olyan fenyegetés, hogy a barátja vezetői engedélyét is elveszi. A panaszos barátjával szemben intézkedés nem történt. Nem a panaszos, hanem a barátja kérdezte a rendőr nevét, mire ő a kabátján lévő névtáblára mutatott.

B. N. r. főrm. jelentése szerint 2018. december 4-én szolgálata teljesítése során T. E. r. alezredes behívta a Sz. Városi Rendőrkapitányság aula részébe. Az aulában tartózkodott a panaszos és édesanyja, aki lekezelő hangvételben, személye elleni sértegetések közepette számon kérte, hogy miért csak az ő kislánya lett felelősségre vonva. Elmondta, hogy a lánya nem volt tudatánál, abban az értelemben, hogy megsérült, bár erről orvosi papír nem áll a rendelkezésükre, mivel orvosnál nem jártak. T. E. r. alezredes próbálta nyugtatni, és normál hangvételre felhívni a panaszos édesanyját. Megkérdezte a panaszost, hogy az intézkedő rendőr az intézkedéskor megkérdezte-e, hogy kér-e a helyszínen mentőt. A panaszos azt válaszolta, hogy igen, de ő nem kért orvosi ellátást. T. E. r. alezredes megkérdezte a panaszost és édesanyját, hogy szeretnének-e panaszt tenni, amire az volt a válasz, hogy nem akarnak, „neki elég volt, hogy láthatta az intézkedő rendőr érdektelen arcát”. Majd ismételte megkérdezték, hogy tesznek-e panaszt, melyre továbbra is nemmel feleltek, majd közölték, hogy továbbra sem értik, miért csak a panaszos a felelős a balesetért. T. E. r. alezredes a helyszínen kitöltött adatlap fénymásolatát bemutatta, majd átadta részükre, megkérdezve, hogy azt a papírt írta-e alá. A panaszos igennel válaszolt, továbbá az általuk behozott és olvashatatlanul titulált helyszíni bírság másolati példányát a jelenlétükben T. E. r. alezredes felolvasta, bizonyítva, hogy az olvasható.

3) T. E. r. alezredes jelentése szerint 2018. december 4-én a Sz. Városi Rendőrkapitányságon megjelent a panaszos, édesanyja kíséretében. Az ügyfelekkel való találkozásra az ügyfélváró aulában került sor. Az alezredes meghallgatta a megjelenteket, akik elmondták, hogy 2018. november 30-án történt közúti közlekedési balesettel kapcsolatban kérnek felvilágosítást,

valamint nehezményezik, hogy a baleseti helyszínelő nem jól állapította meg a tényállást. A panaszos elmondta, hogy nem kapott semmilyen jegyzőkönyvet a balesettel kapcsolatban, nem tudja, hogy a gépkocsijában keletkezett kárt ki fogja megtéríteni számára. Az alezredes megnézte a kérdéses baleset iratanyagát, fényképfelvételeit, illetve, hogy ki intézkedett. Mivel az intézkedő rendőr aznap is szolgálatban volt, behívta, hogy a beszélgetésnél ő is legyen jelen. Kinyomtatatta az ügyiratból a panaszos által a helyszínen aláírt Adatlapot, melyen aláírásával elismerte felelősségét a baleset okozásáért, illetve a helyszíni bírság tudomásul vételét. T. E. r. alezredes a balesetről készült jelentés, valamint a fényképfelvételek alapján megállapította, hogy a baleseti helyszínelő a felelősséget jól állapította meg és a megfelelő intézkedést foganatosította. Ezt követően T. E. r. alezredes visszament az aulába, ahol már ott volt az intézkedő helyszínelő is. A panaszos édesanyja ekkor hangosan kiabálva azonnal a baleseti helyszínelő kollégához fordult, és számon kérte rajta, hogy hogyan állapíthatta meg, hogy a baleset okozásáért a kislánya a felelős. B. N. r. főrm. nyugodt hangnemben elmagyarázta a hölgynek, hogy a lánya nem tartotta meg a követési távolságot, amely miatt következett be a baleset. A balesetben részes másik fél részéről közlekedési szabályszegés nem történt. A panaszos ezt követően az mondta, hogy nem tudja, milyen papírokat írt alá a helyszínen, valamint a helyszíni bírságot sem tudja elolvasni. Átadta az alezredes részére a helyszíni bírság másolati példányát, melyet ott előttük hangosan elolvasott, bizonyítva, hogy az olvashatóan lett kitöltve. A nála levő adatlap másolatát megmutatta a panaszosnak, megkérdezve tőle, hogy azon az ő aláírása szerepel-e. Erre a panaszos azt válaszolt, hogy igen, ő írta alá. Az alezredes a fénymásolt adatlapot átadta a panaszos részére, hogy abból neki is legyen egy példánya. A panaszos édesanyja ekkor újból sérelmezte, hogy a helyszínelő miért nem hívott mentőt az intézkedéskor. Az alezredes megjegyzi, hogy a panaszos édesanyja a balesetkor nem tartózkodott a helyszínen. B. N. r. főrm. azt válaszolta, hogy a panaszosnak nem volt sérülése, kérdésre azt felelte, hogy nem kér mentőt a helyszínre. A panaszos ezt elismerte. A panaszos édesanyja egyre idegesebb lett, szidalmazta a helyszínelőt. Mivel többen is tartózkodtak az aulában, az alezredes megkérdezte, hogy kívánnak-e panaszt tenni, kérik-e panaszuk jegyzőkönyvbe vételét. Erre a panaszos édesanyja azt felelte, hogy nem akarnak semmi jegyzőkönyvet, nem kívánnak panaszt tenni, csupán annak a rendőrnek az arcába akart nézni, aki az ő kislányát megbüntette. Ezt követően távoztak a kapitányságról.

III.

A Testület a panaszbeadvány és a rendőrségtől kapott felvilágosítás alapján – figyelemmel a panaszolt intézkedés idején hatályos Rtv. és a Szolgálati Szabályzat rendelkezéseire – a panaszosok kifogásaival összefüggésben az alábbi megállapításra jutott.

A panaszos sérelmezi, hogy a baleseti helyszínelő megállapítása szerint a baleset okozásáért ő a felelős, a balesetben részes másik felet pedig nem vonták felelősségre. Kifogásolja a rendőr viselkedését, mivel szerinte az részrehajló és fenyegető volt, nem adta meg a kellő információt, és a csekk, amit kapott olvashatatlan, így nem szabályszerű.

A Testületnek a panaszos által, a beadványában előadottak kapcsán elsőként saját hatáskörét kellett megállapítania.

A panaszos nem ismeri el a felelősségét, állítása szerint a baleset nem kizárólag az ő felelőssége, tévesen állapították meg a tényállást.

A Testület hatáskörével kapcsolatban hivatkozik a rendőrségről szóló 1994. évi XXXIV. törvény (továbbiakban: Rtv.) 92. § (1) bekezdésére, amely szerint azon rendőri intézkedéseket és mulasztásokat vizsgálhatja, melyek az Rtv. IV., V. és VI. fejezetének alkalmazásával összefüggésben merülnek fel. Ennek megfelelően a Testületnek

- a rendőri feladatok és utasítások teljesítésének kötelezettsége, azok megsértése vagy annak elmulasztása (különösen: intézkedési kötelezettség, arányosság, azonosíthatóság, segítségnyújtási kötelezettség stb.),

- a rendőri intézkedés vagy annak elmulasztása, illetőleg törvényessége (különösen: igazoltatás, ruházat- csomag- jármű-átvizsgálás, elfogás, előállítás, idegenrendészeti intézkedés, intézkedés magánlakásban, közlekedésrendészeti intézkedés stb.),

- a kényszerítő eszköz alkalmazása és törvényessége (különösen: testi kényszer, bilincs, vegyi eszköz, sokkoló, rendőrbot, út zár, lőfegyverhasználat, csapaterő alkalmazása, tömegoszlatás stb.) tekintetében van lehetősége eljárni és az adott intézkedést vagy cselekményt vizsgálni, abból a szempontból, hogy történt-e alapjogi sérelem.

A 2012. évi II. törvény a szabálysértésekről, a szabálysértési eljárásról és a szabálysértési nyilvántartási rendszerről (továbbiakban: Szabs. tv.) 99. § (1) bekezdése alapján helyszíni intézkedés során a szabálysértés elkövetését elismerő személlyel szemben helyszíni bírság kiszabásának van helye. A Szabs. tv. 78. § (1) bekezdése alapján a szabálysértési eljárás feljelentés, vagy a szabálysértési hatóság vagy a bíróság hivatali hatáskörében szerzett tudomása, illetve a helyszíni bírság kiszabására jogosult szerv vagy személy általi észlelés alapján indul meg. Mindezek alapján a rendőrség szabálysértési hatósággént végzett tevékenységére a Szabs. tv. rendelkezései az irányadók.

Mivel a rendőrség jelen tevékenységét a Szabs. tv. és nem az Rtv. szabályozza, így a Testület hatáskörének hiányában nem vizsgálhatja felül a szabálysértési eljárás során, szabálysértési hatósággént megtett jogi aktusokat, tekintettel hatáskörének hiányára. A panaszos a Szabs. tv. által biztosított jogorvoslati lehetőségeket veheti figyelembe esetleges sérelmeinek orvoslására.

A fenti hatásköri rendelkezés alapján a Testület hatásköre nem terjed ki a közlekedési szabálysértés vizsgálatára, nem értékelheti, hogy a panaszos elkövetett-e a közlekedési szabálysértést, ezért a Testület nem vizsgálhatta a panasz azon részét, amelyben a panaszos a szabálysértés elkövetését vitatja.

IV.

A vizsgálat során a Testület megállapította, hogy a rendőri intézkedés érintette a panaszosnak a Magyarország Alaptörvénye II. cikkében rögzített emberi méltósághoz való jogát, illetve a XXIV. cikkében foglalt tisztességes eljáráshoz való jogát az alábbiak szerint.

A Testület megvizsgálta az intézkedő rendőr szolgálati fellépését érintő kifogásokat.

1) A panaszos kifejezetten sérelmezte a rendőri intézkedés részrehajló voltát, sérelmezi, hogy a másik felet nem vonták felelősségre.

Az intézkedő rendőr jelentése szerint a felelősséget a KRESZ szabályainak megtartása, meg nem tartása, valamint a helyszínen található nyomok, járművek helyzete alapján állapította meg. Jelen esetben a követési távolság be nem tartása okozta az egymozzanatos, nyilvánvaló esemény bekövetkezését, melyet kétséget kizáróan meg lehetett állapítani, így a részrehajlás ténye fel sem merülhet a részéről. A jelentés szerint továbbá a helyszínen mindkét fél meghallgatásra került.

A részrehajlás-mentes intézkedés követelményét az Rtv. 13. § (2) bekezdése rögzíti, amely szerint „a rendőr köteles a törvény rendelkezésének megfelelően, részrehajlás nélkül intézkedni”. A rendőri fellépés ezen követelmény értelmében az érintettel szemben nem lehet hátrányosabb (vagy előnyösebb) pusztán azért, mert személye a rendőr számára ellenszenves (vagy rokonszenves).

A Testület gyakorlata szerint a részrehajló rendőri intézkedés két értelmet takar; az egyik szerint részrehajlónak minősül a rendőri intézkedés, amikor a panaszost a rendőri intézkedés során azért éri hátrány, mert a panaszossal szembenálló felet előtérbe helyezi a rendőr azért, mert valamilyen kapcsolat (rokoni, baráti, ismeretségi) áll fent közöttük. A másik szerint pedig ezen eset hiánya esetén, amikor a rendőrök nem tesznek eleget azon kötelezettségüknek, hogy a kikerzésüket követően a helyszínen történeteket objektíven felderítsék.

Tekintettel arra, hogy a panaszos beadványában nem fejtette ki, hogy mire alapozza az intézkedés részrehajló voltát, a Testület feltételezi, hogy ez a sérelme abból ered, hogy a baleset okozásáért egyértelműen az ő felelősségét állapította meg a helyszínelő, a másik felet a balesetben vétkesnek találta. A panaszos vitatatta, hogy egyedül ő a felelős a baleset okozásáért. A helyszínelő mindkét felet meghallgatta, nyilatkozata szerint kétséget kizáróan megállapítható volt a panaszos felelőssége, így a Testület a panaszos részrehajló intézkedéssel kapcsolatos kifogását alaptalannak találta.

A fentiekben közöltekre tekintettel a Testület úgy határozott, hogy a panaszossal szemben az intézkedő rendőr objektív alapon, részrehajlásmentesen intézkedett, így nem sérült a panaszos tisztességes eljáráshoz fűződő alapvető joga.

2) A Testület ezt követően azt értékelte, hogy az intézkedő rendőr megfelelő tájékoztatást adott-e a panaszosnak.

A panaszos szerint az intézkedő rendőr nem adta meg a kellő információt a részére.

A helyszínelő jelentése szerint tájékoztatást adott a panaszosnak arról, hogy a baleset bekövetkezése, annak okozása az ő felelőssége. Felelősségét a helyszínen elismerheti, amennyiben viszont a felelősségét vitatja, szabálysértési eljárás indul vele szemben és abban milyen szankciók lehetségesek. A panaszos gondolkodást követően a felelősségét elismerte.

A rendőrök tájékoztatási kötelezettségével kapcsolatban az Rtv. a következő rendelkezéseket rögzíti.

„24. § (1) A rendőr köteles a feladatkörébe tartozó segítséget, illetőleg a hozzáfordulónak a tőle elvárható felvilágosítást megadni.

(2) A magánérdekek védelme e törvény alapján csak akkor tartozik a rendőrség hatáskörébe, ha a törvényes védelem az adott körülmények között más módon nem biztosítható, vagy ha a rendőri segítség nélkül a jog érvényesíthetősége meghiúsulna vagy számottevően megnehezülne.

(3) A segítségnyújtás csak halaszthatatlan szolgálati érdekből tagadható meg, közvetlen életveszély esetén csak akkor, ha a segítségnyújtás miatt több ember élete kerülne közvetlen veszélybe.”

A Testület a panaszosnak a szabálysértéssel kapcsolatban nyújtott tájékoztatást az eset összes körülményei alapján kellően részletesnek, megfelelőnek találta, így mindezek alapján nem sérült a panaszos tisztességes eljáráshoz fűződő alapvető joga.

3) A panaszos szerint az intézkedő rendőr folyamatosan siettette, gúnyos hangnemben többször hangsúlyozta, hogy a balesetért ő a felelős.

A rendőrségi jelentés szerint B. N. r. ftörm. közölte a panaszossal, hogy a baleset okozása az ő felelőssége. A panaszos ezt nem akarta elfogadni, zaklatottá, idegessé vált. A rendőri előadás szerint mindvégig kulturált hangnemben beszélt a panaszossal, a forgalom zaja miatt kellően határozottan.

Az Rtv. 2. § (1) bekezdés második mondata szerint a rendőrség tiszteletben tartja és védelmezi az emberi méltóságot, óvja az ember jogait. A rendőri hivatást választóktól, főleg az Rtv.-ben is szereplő szolgálati feladatok ellátása során – ezen belül is első sorban akkor, amikor intézkedés közben az állampolgárokkal közvetlen kapcsolatba kerül – más állampolgárénál magasabb erkölcsi tartás, fokozottabb türelem és tolerancia, körültekintő és mások számára példaértékű viselkedés várható el. Mindez adódik az Rtv. azon rendelkezéseiből, amelyek kiemelkedő közhatalmi jogosítványokkal ruházzák fel a rendőröket, az államszervezetben belül kitüntetett pozícióba helyezve őket. Ezzel összhangban ugyanis az Rtv. és a Szolgálati Szabályzat szigorúbb követelményeket is támaszt velük szemben, és az ezeknek való megfelelést maradéktalanul megköveteli, a számon kérhetőség lehetőségeit is megteremtve.

A Testület ezzel kapcsolatban szükségesnek tartja kiemelni a Magyar Köztársaság Rendőrségének Etikai Kódexét, amelynek 1. pontja előírja: a rendőr „önként vállalt hivatásával szemben különleges társadalmi elvárások érvényesülnek, melyekre szolgálati viszonyának fennállása alatt mindvégig figyelemmel kell lennie.” Az 5. pont szerint: „a rendőr a ráruházott hatalom alkalmazása során megfontolt és mértéktartó, intézkedéseit (...) indulatoktól mentesen hajtja végre, kerüli a szükségtelen konfliktusok kialakítását. Nem alkalmaz (...) megalázó bánásmódot és ezt másoktól sem tűri el.” A 7. pont utolsó mondata szerint „tudatában van annak, hogy saját személyén keresztül az egész testület megítéléséért is felelős.”

A Testület továbbá jelen esetben is irányadónak tartja a korábbi állásfoglalásaiban [lásd pl. a 65/2008. (VIII. 18.) sz. állásfoglalás indokolása II. részének 3. pontját] megfogalmazottakat, miszerint „a rendőri hivatást választóktól, főleg az Rtv.-ben is szereplő szolgálati feladatok ellátása során – ezen belül is első sorban akkor, amikor intézkedés közben az állampolgárokkal

közvetlen kapcsolatba kerülnek – más állampolgárokénál magasabb erkölcsi tartás, fokozottabb türelmesség és tolerancia, körültekintő és mások számára példaértékű viselkedés várható el. Mindez adódik az Rtv. azon rendelkezéseiből, amelyek kiemelkedő közhatalmi jogosítványokkal ruházzák fel a rendőröket, így az államszervezetten belül kitüntetett pozícióba helyezve őket. Ezzel arányosan azonban az Rtv. és a Szolgálati Szabályzat szigorúbb követelményeket is támaszt velük szemben, és az ezeknek való megfelelést maradéktalanul megköveteli, a számonkérhetőség lehetőségeit is megteremtve.”

A Testület az ügy gondos mérlegelése során megállapította, hogy a panaszosi és a rendőri állítások között olyan mértékű ellentmondás feszül, amelyet a Testület korlátozott eszköztárára figyelemmel nem tud feloldani. Emiatt a Testület álláspontja szerint a panaszos emberi méltósághoz való jogának a sérelme nem megállapítható.

A fentiek alapján a panaszos emberi méltósághoz való jogának sérelme nem megállapítható.

4) A panaszos előadása szerint a történetek után bement édesanyjával a Sz. Városi Rendőrkapitányságra, hogy panaszt tegyen az intézkedő rendőr viselkedésére, de ez nem valósult meg. A felettese behívta az éppen szolgálatban levő rendőrt és az aulában beszéltek az esetről, de jegyzőkönyv nem íródott, így mit sem ért a panasztétel.

Az intézkedő rendőr és „felettese”, T. E. r. alezredes a panaszossal egyezően adták elő a történeteket azzal kiegészítve, hogy többször is megkérdezték a panaszost (és édesanyját), hogy akarnak-e panaszt tenni az intézkedő rendőr ellen, amire a panaszos édesanyja mindannyiszor azt felelte, hogy nem kívánnak panaszt tenni, „neki elég volt, hogy látta az intézkedő rendőr érdektelen arcát”. Így jegyzőkönyv felvétele valóban nem történt.

Az Rtv. 92. §-nak (1) bekezdése szerint az, akinek az Rtv. IV., V., VI. fejezetében – a 46/A-46/C. § kivételével –, valamint a VI. fejezetben meghatározott kötelezettség megsértette, a rendőri intézkedés, annak elmulasztása, a kényszerítő eszköz alkalmazása alapvető jogát sértette – választása szerint – panasszal fordulhat az intézkedést foganatosító rendőri szervhez, vagy kérheti, hogy – amennyiben a panasz elintézése nem tartozik más eljárás hatálya alá – a Testület által lefolytatott vizsgálatot követően, panaszát az országos rendőrfőkapitány, a belső bűnmegelőzési és bűnfelderítési feladatokat ellátó szerv főigazgatója, vagy a terrorizmust elhárító szerv főigazgatója bírálja el.

A panasz eljárás az Rtv. említett rendelkezése alapján a panaszos egyoldalú akaratnyilatkozatán – kérelmén – alapul, amely az eljárás során szabadon módosítható, illetve a panaszos rendelkezési joga a panasz visszavonására is kiterjed.

Tekintettel arra, hogy a rendőrök egyező előadása alapján a panaszos nem kérte, hogy a panaszát jegyzőkönyvbe vegyék, **a Testület megállapítása szerint nem sérült a panaszos tisztességes eljáráshoz és jogorvoslathoz való joga.**

V.

A Testület lefolytatott vizsgálatában megállapította, hogy a panaszossal szemben az intézkedő rendőr objektív alapon, részrehajlásmentesen intézkedett, így nem sérült a panaszos tisztességes eljáráshoz fűződő alapvető joga. A Testület a panaszosnak a szabálysértéssel kapcsolatban nyújtott tájékoztatást az eset összes körülményei alapján kellően részletesnek, megfelelőnek találta, így mindezek alapján nem sérült a panaszos tisztességes eljáráshoz fűződő alapvető joga. A tapasztalt ellentmondásokra tekintettel a panaszos emberi méltósághoz fűződő jogának sérelmét a Testület nem tudta megállapítani. Mivel a panaszos a rendőrkapitányságon nem kérte panasza jegyzőkönyvbe vételét, a Testület szerint a panaszos jogorvoslathoz és tisztességes eljáráshoz fűződő joga nem szenvedett sérelmet.

A fentiek alapján a Testület az Rtv. 93. § (2) bekezdése alapján a rendelkező részben foglaltak szerint döntött, és a panaszt átteszi az intézkedést fogyanatosító szerv vezetőjéhez.

Budapest, 2019. május 9.

Dr. Lukács Tamás
elnök, előadó testületi tag

Dr. Kozma Ákos
elnökhelyettes

Dr. Cservák Csaba
testületi tag

Dr. Wildner Domonkos
testületi tag